

Jeg kan oplyse fru Ester Larsen om, at jeg er fuldt klar over, at jeg er politiker, og at jeg er minister, og det kan jeg sige at jeg er rigtig glad for, og jeg ved også, man som minister tager ansvaret for det, der sker i det samlede hus.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jytte Andersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 114:

Forslag til folketingsbeslutning om større skattefrihed ved udlejning af værelser.

Af Gyda Kongsted (V), John Vinther (KF), Annie Lunde Hansen (CD) og Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.

(Fremsat 8/2 01).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti ønsker at pålægge regeringen at stille forslag om en større skattefrihed til boligejere, der udlejer værelser. Formålet med forslaget er at medvirke til at imødegå mangelen på ungdomsboliger, der især gør sig gældende ved studiestart i universitetsbyerne.

Forslagsstillerne mener, at en del af boligproblemet vil kunne løses ved økonomisk at tilskynde endnu flere private boligejere til at udleje værelser til bl.a. studerende. Dette sker efter forslaget ved at lempe på reglerne for beskattningen af de indtægter, som boligejere får ved at leje værelser ud.

Forslaget går nærmere ud på, at beskattningen af den indkomst, som boligejerne får ved at leje værelser ud, skal lempes ved, at der gives et fast minimumsfradrag på 2.000 kr. om måneden i huslejeindkomsten. Dette minimumsfradrag skal gælde for boligejere med en ejendomsværdi op til 1,8 mio. kr. Disse boligejere skal efter forslaget således kun beskattes af den del af lejeindtægten, der overstiger 2.000 kr. om måneden. For boligejere med en større ejendomsværdi skal de hidtil gældende regler anvendes. Det vil sige, at disse boligejere kun er skattepligtige af den del af lejeindtægten, der overstiger 1 1/3 pct. af ejendomsværdien, og det skyldes jo nok, at det beløb er over 2.000 kr.

Jeg tror imidlertid ikke, at den foreslåede skattelempe indeholder et incitament for boligejerne til at leje flere værelser ud, og jeg er helt enig med den tidligere skatteminister, da han under behandlingen i efteråret 1999 af beslutningsforslag nr. B 25 om skattefri udlejning af værelser til studerende var af den opfattelse, at det ikke er skattereglerne, der får private til at leje værelser ud i deres private bolig.

Mange boligejere har ofte så god en økonomi, at de ikke har brug for den ekstraindtægt, som udlejningen vil give. Og hertil kommer, at et eventuelt incitament til udlejning også kan begrænses af de ulemper, der kan være forbundet med pludselig at skulle have et fremmed menneske boende, når man ikke tidligere har været vant til at leje værelser ud i sin bolig. Det kan ikke altid opvejes af et skattefrit beløb.

Derfor betyder forslaget nok også først og fremmest, at det er de boligejere, der allerede lejer værelser ud i dag, der får den største fordel af forslaget, idet de vil få en større skattefri fortjeneste ved udlejningen end i dag.

Allerede i dag har boligejere, der lejer værelser ud, fradrag for de udgifter, der er forbundet med udlejningen. Reglerne om bundfradrag i indkomsten fra udlejningen er jo ret gunstige for boligejerne. Bundfradraget, der er variabelt og beregnes med 1 1/3 pct. af boligens ejendomsværdi, dækker samtlige udgifter og afskrivninger, som boligejerne har i forbindelse med udlejningen af værelser, og denne skematiske regel har den fordel for boligejerne, at de slipper for at holde regnskab med og dokumentere deres udgifter ved udlejningen.

På en bolig, der er vurderet til 1 mio. kr., har boligejerne et fradrag i lejeindtægten på godt 1.100 kr. om måneden efter disse standardregler. Hvis boligejerne skulle have større udgifter end

dem, der dækkes af bundfradragene, har de i stedet mulighed for at føre regnskab over udgifterne og fratrække disse på selvangivelsen efter de almindelige regler.

De gældende regler om et bundfradrag i indtægten ved udlejning af værelser gør det muligt for udlejerne at vælge en enkel måde at opgøre de skattemæssige konsekvenser af udlejning på, ligesom reglerne også er lettere at administrere for skattemyndighederne.

Regeringen finder som følge heraf ikke, at der er behov for at ændre de gældende regler for fradrag for udgifter i forbindelse med udlejning af værelser. Og hertil kommer, at regeringen også mener, at boligproblemet ikke kan løses gennem tilskud i form af skattelettelse til boligejerne, der lejer værelser ud. Regeringen kan ikke støtte forslaget.

Ole Hækkerup (S):

Ja, det er jo på mange måder et sympatisk forslag, særlig når man ser på intentionen om, at der skal blive plads til flere på boligmarkedet. Når vi alligevel ikke kan anbefale det her konkrete forslag, skyldes det nogle andre forhold, da vi som sagt deler intentionen.

For det første er vi usikre med hensyn til, hvor mange nye værelser det vil give anledning til udlejning af. Når man for tiden i aviserne kan se, at et kælderværelse eksempelvis i København kan udlejes for en 2.000-3.000 kr., så tror vi, det er udtryk for, at de økonomiske forhold ved at leje ud er gode nok.

Derfor er det ikke dér, vi skal sætte ind. For når kælderværelset i København allerede i dag kan lejes ud, så kan den eneste effekt af forslaget her sagtens ende med at blive, at udlejerne bare får en skattelettelse. Eller hvis nu forslaget kun giver anledning til, at der udlejes 25 nye værelser, fordi det ikke er så dårligt at leje værelser ud allerede i dag, ja, så vil alle nok være enige om, at prisen pr. værelse bliver alt, alt, alt for høj.

Vi tror ikke, at problemerne i de allerstørste byer løses ved at give en generel skattelettelse. Det, der skal gøres, skal være langt mere målrettet mod det, der er problemet.

Endelig siger forslagsstillerne ikke noget om, hvor pengene skal komme fra. Vedtager vi blot det her forslag, som det ligger nu, og mange andre forslag, så ender vi med en regning, som ingen har forpligtelse til at betale.

Men problemet med et presset boligmarked skal der tages fat på, ingen tvivl om det. Et af problemerne, særlig i de store byer, er jo, at om-

sætningen på dele af boligmarkedet er for lille, at der ikke er plads på kollegierne, fordi mange venter på en andel eller leje, og de, der bor i en andelsbolig eller til leje, har svært ved at købe en lejlighed eller et hus, fordi ejerboligmarkedet er eksploderet de seneste år.

Men vi skal ikke træffe beslutning om at gøre noget på fornemmelser. Vi skal gøre noget på grundlag af en grundig analyse. Derfor er vi meget tilfredse med, at by- og boligministeren kortlægger boligbehovet og om godt 2 måneder kommer med en undersøgelse af netop det.

Forslagsstillerne kunne så selvfølgelig have ret i, at der er behov for at gøre noget på helt kort sigt, men så tror jeg, at vi skal tænke i anderledes og meget mere kreative baner.

På et tidspunkt skrev jeg selv til Københavns Kommune og foreslog, at Margretheløkken, som dårlig er mere end et par stenkast her fra Christiansborg, lige efter Christiania, og som har været center for flygtninge fra Kosovo og derfor allerede er istandsat, kunne blive lavet om til kollegium. Jeg tror, at det ville skaffe flere boliger til unge, i det her tilfælde i København, end det foreliggende forslag, og det ville i hvert fald under alle omstændigheder været meget, meget billigere end 25 mio. kr. Men forslaget faldt på modstand fra Venstre i Københavns Kommune.

Derfor skal afslutningsvis om det her forslag siges, at det giver skattelettelse og ikke boliger, og derfor vil det efter vores vurdering let blive at stikke de boligsøgende blå i øjnene. Det, der mangler, er ikke skattelettelse. Det, der mangler, er boliger.

Og så skal jeg meddele, at Enhedslisten desværre ikke kan være til stede, men at de heller ikke kan støtte forslaget.

Kaj Ikast (KF):

Da vores ordfører, hr. John Vinther, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg prøve at forklare det ved førstebehandlingen.

Det er således, at hvert år ved studiestarten kommer der en masse forslag fra venstrefløjens om, at der skal bygges en masse nye boliger til de unge. Og det har jo ikke rigtig givet sådan den afsmittende effekt, som man gerne vil have, hverken i det almene boligbyggeri eller i andre former for ungdomsboliger.

Vi vil godt være med til at løse problemet, og vi vil også godt være med til at se utraditionelt på problemernes løsning. Og der skal man ikke fejte det af; en lille tanke kan også have sin berettigelse.

Derfor støtter Det Konservative Folkeparti dette forslag. For vi ved godt, at det er en ulempe at have folk boende; det ved vi udmærket godt. Og det er ikke, for at der skal gå en masse penge til dem, der er boligejere, men det er en kompensation for, at de har nogen boende i huset. Der er jeg ikke helt enig med skatteministeren.

Men uanset det synes jeg, at vi skulle prøve den løsning, prøve at køre den igennem, og derfor støtter Det Konservative Folkeparti dette forslag.

Kaj Stilling (SF):

Da vores sædvanlige ordfører, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, vil jeg forsøge at forklare SF's holdning.

Forslaget er jo ifølge forslagsstillerne, og jeg citerer:» ... bl.a. fremsat for at imødegå den mangel på ungdomsboliger, som hvert år viser sig specielt ved studiestart.«

Udlejning af værelser i dag er jo delvis fritaget for skat, idet boligejere får det bundfradrag, som skatteministeren omtalte, 1 1/3 pct. af ejendomsværdien. Og som det også blev nævnt, kan boligejere, der bor i en bolig, som er vurderet til 1 mio. kr., i dag få en lejeindtægt på 1.100 kr. uden at skulle betale skat af dette.

Det her beslutningsforslag indebærer så et minimumsfradrag på 2.000 kr. ud fra en model, som siger, at for boligejere med en ejendomsværdi på op til 1,8 mio. kr. fastsættes der et fast bundfradrag for udlejning af værelser på 2.000 kr. om måneden. For boligejere med en ejendomsværdi over 1,8 mio. kr. vil de nuværende regler fortsat være gældende; det vil sige, at boligejerne fortsat kun er skattepligtige af den del af huslejeindtægten, der overstiger 1 1/3 pct. af ejendomsværdien.

For boligejere med en ejendomsværdi på eksempelvis 1 mio. kr. vil det som nævnt betyde, at det skattemæssige fradrag ved udlejning af værelset stiger fra de 1.100 kr. om måneden til ca. 2.000 kr. om måneden.

Forslaget lyder jo positivt, og SF er også enig med forslagsstillerne i, at der mangler ungdomsboliger. Løsningen herpå er selvfølgelig, at der skal bygges flere ungdomsboliger. Løsningen er jo ikke, at man via et skattesystem giver et fradrag, som jo reelt, som det er blevet nævnt før, er et tilskud til dem, som har en så stor bolig, at de har plads til at leje værelser ud.

For det første ville det formentlig ikke hjælpe ret meget til at løse det problem, som forslags-

stillerne ønsker at løse, altså flere boliger til de unge. For det andet kunne et beløb svarende til det manglende skatteprovenu måske bruges mere målrettet til at bygge ungdomsboliger.

Så SF er ikke specielt glade for det forslag.

Klaus Kjær (DF):

Det er et ganske fornuftigt forslag, hvorved en del af den voksende mangel på boliger til unge studerende kan afhjælpes.

Forslaget indebærer, at der indrømmes et fast minimumsfradrag på 2.000 kr. om måneden for boligejere, som udlejer deres værelse til unge studerende. Det faste fradrag skal gælde for boliger med en ejendomsværdi op til 1,8 mio. kr. Herved ville også ejere af disse ejendomme i højere grad tilskyndes til at udleje til unge studerende.

Således som reglen er i dag, indrømmes der et bundfradrag svarende til 1 1/3 pct. af ejendomsværdien, og det er meningen, at denne procentsats fortsat skal gælde for ejendomme, hvis ejendomsværdi overstiger de 1,8 mio. kr.

Der er således tale om et løft i den billige ende af ejendomsvurderingerne, hvor der eksempelvis for en bolig til 1 mio. kr. kan udlejes værelser skattefrit op til 2.000 kr. om måneden mod nu efter 1 1/3 pct.-reglen op til 1.100 kr.

Jeg er enig i, at alternativet er, at stat og kommune presses til at afsætte betydelig flere midler til at bygge bl.a. ungdomsboliger. Med forslaget, som det er udformet, bliver byrden ved det forhøjede skattemæssige fradrag fordelt på stat og kommune. Forslaget har endvidere den fordel, at det styrker det private udlejningsbyggeri frem for det ofte meget dyrere offentlige byggeri.

Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Arne Melchior (CD):

Også CD er i den situation, at vor normale ordfører, fru Annie Lunde Hansen, er til møde andetsteds, og derfor skal jeg på hendes vegne oplyse følgende:

Dette forslag, som vi jo er medforslagsstillere til, er bl.a. begrundet i de nærmest kaotiske tilstande, der hvert år opstår ved studiestart, hvor et meget stort antal studerende ikke kan finde en egnet studiebolig. Vi håber, at forslaget her kan være med til at afhjælpe disse problemer til en vis grad.

Forslaget er dog ikke alene rettet mod studerende. Boligmangelen i Danmark er efterhånden så markant, og mange må derfor ty til mere enk-

le løsninger, eksempelvis ved i kortere eller længere perioder at leje sig ind på værelser.

I CD håber vi, at dette forslag om en større skattefrihed ved udlejning af værelser vil få flere til at stille værelser til rådighed. Vi er selvfølgelig godt klar over, at forslaget kun i begrænset omfang vil løse disse massive problemer, men det er da i hvert fald et skridt i den rigtige retning.

Efter at have lyttet til den hidtidige debat er det jo påfaldende – og naturligt i øvrigt – at flere af de ordførere, der har afvist forslaget, har udtalt betydelig sympati for incitamenterne, for intentionerne bag ved det. Derfor var det måske alligevel værd at overveje – jeg kan jo mærke, at stillingen er fifty-fifty her i antallet af mandater – om man ikke kunne gøre et forsøg eventuelt for en begrænset periode, indtil man får nogle erfaringer.

Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, om han i sit forarbejde til regeringens afvisning har fået en i hvert fald omtrentlig beregning af, hvad det ville betyde for provenuet at følge dette forslag. Dersom dette tal ikke er afskrækkende, kunne der måske alligevel være en baggrund for, at man, som jeg lige har nævnt, eventuelt forsøgsvis kunne gå ind på tanken, og så får vi jo hurtigt erfaringer med hensyn til dels hvad det koster, dels hvor meget det hjælper.

Jeg beder ministeren svare på det, hvis han ser sig i stand til det i dag; ellers må vi få beløbet frem under udvalgsarbejdet.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal med det samme meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

Vi deler ikke opfattelsen af, at en forøget skattefriagtelse ved udlejning af værelser vil løse boligproblemerne for studerende i byområderne. Dels er der et begrænset antal boliger med plads til værelsesudlejning, dels er værelser den type bolig, som de potentielle beboere er klart mest utilfredse med.

Samtidig må man være opmærksom på, at hver gang man skattefritager én type indtægt, vil det, hvis man ønsker at opretholde uændrede velfærdsværdier, betyde, at man er nødt til at øge skattebyrden et andet sted. Sat på spidsen betyder det altså, at alle skal betale højere indkomstskat, for at et fåtal kan få nogle skattefrie lejeindtægter. Den slags særbehandling i skattesystemet er uliberal og skal i videst muligt omfang bekæmpes.

Jeg skal på den baggrund meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget, og samtidig kort kommentere på CD's forslag om, at man skulle prøve en midlertidig løsning. Vi har jo en erfaring med en midlertidig lovgivning på boligområdet fra 1939, som vi stadig væk slæber rundt på, og man kan da diskutere det geniale i, at vi gør det. I hvert fald kan vi konstatere, at den midlertidige ordning har vi ikke fået lavet om på siden 1939, så midlertidige ordninger har det med at blive forholdsvis permanente.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil da gerne sige til den radikale ordfører, at regeringen jo eventuelt kunne komme med et lovudkast, så der skete en liberalisering af den midlertidige lejelov – som for øvrigt går tilbage til 1937 og ikke 1939, men det var en detalje.

Der blev for nogle år siden nedsat en lejelovskommission, og der kom mange spændende tanker, så De Radikale kunne jo have benyttet deres indflydelse i regeringen til at gøre noget ved den situation, hvis ordføreren virkelig mener, at det er et reelt problem.

Så er der dette forslag. Her er det jo interessant, at alle faktisk er enige om, at vi står med et problem, nemlig at der særlig i universitetsbyerne er behov for flere værelser. Derom er man enig.

Jeg forstod også på både skatteministeren og andre, at der var forbundet nogle gener med at leje værelser ud. Hvordan tilskynder vi så personer, som har ledig plads, til at leje ud? For situationen er jo, at vi har mange boliger, hvor familien har haft to eller tre børn, som er flyttet hjemmefra. Man bor stadig i samme hus. Skal man leje ud, eller skal man ikke leje ud? For nogle bliver det et nej. Man har måske i den grad gjort generne større, end de er, og så kommer samtidig det økonomiske: Hvis man så også skal betale skat af noget af den lejeindtægt, ja, så gør man det ikke.

Det er jo dér, forslaget siger: Lad os da hæve den grænse for, hvornår man kan slippe for at betale skat. Det er i øjeblikket afhængigt af ejendomsværdibeskatningen, den gamle lejeværdi, men der er nogle, som faktisk vil komme til at betale skat af en udlejningsindtægt.

Der synes jeg, det var meget klogt, hvad hr. Arne Melchior fra CD sagde: at hvis man ikke vil gøre det permanent, så lad os da lave en forsøgsordning. Ingen af os ved jo, hvor meget det vil udløse af øget udlejning, men bliver det en succes, så får vi løst nogle boligproblemer. Hvis

det ikke bliver en succes, sådan at den tilskyndelse ikke skaber mange flere boliger, ja, så koster den jo heller ikke meget.

Så jeg synes kun, at man har noget at vinde, og man er kun bagstræberisk, hvis man går imod dette forslag, og der håber jeg, at bagstræberne er parate til at være lidt nytænkende, bare lidt nytænkende til gavn for dem, der har brug for en bolig.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Gyda Kongsted.

Gyda Kongsted (V):

Jeg har siddet og lyttet med store ører og interesse på de ordførertaler, der har været fra partierne, og det har da været glædeligt, at man har fanget de gode intentioner, der ligger bag det her.

Vi har jo simpelt hen en fuldstændig fastlåst boligsituation, specielt i Københavns Kommune. Så er det, man prøver at være lidt kreativ og siger: Jamen kan man nu løse lidt på det, hvis man lemper lidt på de her skatteregler?

Det bliver så fremført fra Socialdemokratiets side: Hvor skal pengene komme fra? Dertil kan jeg jo sige, at det ligger i Venstres forslag til finanslov 2001. Vi er jo altså ikke med i forliget, men det er i hvert fald dækket ind i det der beløb, så vi har dækning for det fra Venstres side.

Så bliver der talt om, at det kommer der ikke mange nye værelser af. Det kan da godt være, men vi ved det jo ikke. Hvis det er sådan, er der jo ikke noget problem. Hvis der ikke kommer nogen nye værelser, jamen så kommer der jo heller ikke noget tab på kontoen set fra det offentlige side.

Så jeg synes da, at man kunne prøve, som bl.a. CD fremhævede, simpelt hen i en tidsbegrænset periode at lave et projekt, der prøver det her af. Det skulle jo nødig ende som med lejeloven, der er fra 1930'erne, og som stadig væk er gældende. Det er slet ikke det, vi er ude efter. Men vi har altså et problem, hver gang der er studiestart i København. Så har vi råben og skrigen og folk, der sidder ude på pladsen, og det kan vi ikke være bekendt.

Som hr. Ole Hækkerup også var inde på, kommer der et oplæg fra regeringens side, og jeg er da heldigvis glad for, at vi i udvalget er blevet enige om at holde en offentlig høring den 28. marts om hele lejeproblematikken specielt i København i hvert fald.

Men jeg håber, at vi måske kunne høre nogle positive signaler, når vi nu får forslaget i udvalg og måske kunne komme frem til et eller andet lille forsøgsprojekt, vi dog kan sætte i gang og se, om vi kunne hjælpe nogle få mennesker. Hvis det så ikke er den vej, vi skal, jamen så er det ikke den vej, vi skal, men så kunne vi måske finde nogle andre veje på en kreativ måde. Vi skylder i hvert fald at gøre en alvorlig indsats for at få flere boliger, specielt også til de studerende.

Men jeg takker i hvert fald for de positive indlæg, der har været, og fordi man har opfattet de gode intentioner, og ser frem til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Bare to mindre ting, som jeg tror, var lidt rettet til mig. Det ene var det med finansieringen. Selv om Venstre har haft finansieringen med i oplægget til finanslovforhandlingerne, vil det jo stadig være sådan, at hvis man forestillede sig, at vi vedtog forslaget nu, så ville man formodentlig pålægge staten en udgift uden at have en aftale om, hvordan pengene til det skulle hentes hjem.

Jeg synes derfor, at et selvstændigt argument for stadig væk at stemme imod et forslag som det her, er, at hvis man stemmer for det, må man også have gjort sig nogle forestillinger om, hvor pengene skal komme fra.

Jeg synes så, at noget af det, der blev nævnt, var meget sigende – og det er måske i virkeligheden dér, vandene skiller, nu vi er enige i intentionerne – jeg tror, det blev formuleret som et spørgsmål: Hvor mange nye værelser giver det her? Vi ved det jo ikke.

Jeg vil foretrække, at vi prøver at finde ud af, hvad det er, der virker, og så med det som afsæt prøver at formulere en politik.

(Kort bemærkning).

Gyda Kongsted (V):

Det er til hr. Ole Hækkerup: Jeg synes jo, at det er problematisk, at der nu er gået så mange år – især i Københavns Kommune – og man har jo ikke fundet en løsning. Jeg synes ikke, at man skal udsætte den problematik, vi har en gang om året med de studerende, og sige: Jamen så må vi prøve at undersøge det nærmere osv.

Lad os da få taget hul på det og så se: Hvad virker, og hvad virker ikke? Så gør dog noget i stedet for.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg tror på en måde også, at man er nødt til at dele tingene op. Jeg tror ikke, der er nogen i Folketinget, der er uenige i, at der er et boligproblem rundt omkring. Uenigheden går nok meget på, om man skal løse problemet bygning af boliger og udlejning af værelser via øgede skattefradrag. Det er vi nok nogle, der er uenige i.

Et par enkelte kommentarer til hr. Klaus Kjær. Det var sådan set lidt glædeligt, at det, der blev sagt, var lidt i modstrid – sådan hørte jeg det i hvert fald – med, hvad CD's ordfører, hr. Arne Melchior sagde. Hr. Klaus Kjær mener, at dette forslag løser problemet. Det tror jeg ikke på. Jeg er nok mere enig med hr. Arne Melchior i, at det kun er en begrænset del af problemet, der vil kunne løses på den her måde, hvis overhovedet noget.

Vi har som sagt også et provenutab omkring det her. Jeg kan sige, at jeg i mine forberedelser hertil har lavet beregningerne på det, og de viser, at for hver 1.000, der lejer værelser ud til 2.000 kr. om måneden eller derover, skønner vi i Skatteministeriet, at der vil være et årligt provenutab på 4 mio. kr. fra år 2002.

Jeg synes også, jeg skal gøre opmærksom på – det er også nævnt af Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Hækkerup – at by- og boligministeren har iværksat undersøgelser med henblik på boligbehovet som sådan.

Til hr. Flemming Kofod-Svendsen vil jeg sige, at vi er enige om, at vi har et problem. Jeg er også enig i – jeg sagde det i min indledende tale – at der naturligvis er gener ved at leje værelser ud. Jeg tror bare ikke på, at de folk, der føler, at de har lidt gener i den retning, føler, at generne forsvinder ved et højere skattefradrag.

Så vil jeg også gerne sige til hr. Flemming Kofod-Svendsen, der omtaler nytænkning: At indførelse af flere og højere skattefradrag er nytænkning, er vi nok nogle, der ikke er helt enige i.

Afslutningsvis til forslagsstillerne ved fru Gyda Kongsted: Der er helt klart problemer ved boligsituationen i København. Jeg stiller mig bare tvivlende over for, om det antal ekstra værelser for øjeblikket findes i København. Jeg tror, problemet skal løses ved nybyggeri.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Til skatteministeren: Jeg tror nu ikke, jeg sagde, at det løste problemet. Der står i hvert fald her – det var det, der var tiltænkt, og jeg tror også, at

det var det, jeg sagde – at det er et fornuftigt forslag, hvorved *en del* af den voksende mangel på boliger til unge og studerende kan afhjælpes.

Vi er ikke så naive, at vi tror, at det her forslag kan løse boligproblemet for de unge mennesker, men det er et skridt på vejen, og det tager toppen af isbjerget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg forstod skatteministeren derhen, at provenutabet er beregnet til ca. 4 mio. kr. Det er et beløb, man ikke skal kimse ad. 4 mio. kr. er for alle et betydeligt beløb, især hvis man står og mangler dem, men alt er jo dog relativt, og hvis vi går ud fra, at det er regeringens hensigt – ligesom det er forslagsstillerens – at skabe aktivitet, dynamik og tilfredshed, så synes jeg søreme, at de 4 mio. kr. er givet godt ud. Hvis jeg var ministeren, ville jeg være lidt mere dristig og se på: Skal vi ikke give det her en chance?

Ministeren tror ikke meget på, at det skaffer tilstrækkeligt med værelser i København, sagde han. Nu er der også andre byer, hvor der er problemer. Men giv det dog en chance. Vær en lille smule dristig, hr. minister.

(Kort bemærkning).

Gyda Kongsted (V):

Jeg takker også ministeren for indlægget.

Jeg studsede jo også over, at der kun var 4 mio. kr. pr. år i provenutab ifølge det regnestykke, ministeren havde lavet. Jeg mener også, at for 4 mio. kr. bør man kunne lave noget akut nødhjælp for de her stakkels unge mennesker, der ikke kan få et sted at bo.

Ministeren stillede sig tvivlende over for, om der var værelser til rådighed. Altså nu er jeg københavner og har boet i København, i den her universitetsby, så at sige hele mit liv, og jeg ved, de eksisterer. Men der *skal* et incitament til, for at folk vil leje ud, for det er også et problem at have lejere i sin bolig.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg mener, at jeg i mit indlæg omkring provenutabet sagde, at provenutabet var 4 mio. kr. pr. 1.000, der lejer værelser ud. Vi har ikke det totale tal for, hvor mange der lejer værelser ud, men jeg tror, det er væsentlig mere end 1.000. Hvis ikke jeg har sagt det, så er det sagt her og nu: Provenutabet, som er beregnet fra år 2002, er på ca. 4 mio. kr. for hver 1.000, der lejer værelser ud

til 2.000 kr. om måneden. Jeg tror, jeg sagde det, men vi kan nok se det i protokollen i morgen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 174: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Afgørelse om pålæggelse af standsnings- og parkeringsafgift).

Af trafikministeren (Jacob Buksti).
(FremSAT 28/2 01).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Da vores ordfører, hr. Erling Christensen, er til møde et andet sted, skal jeg på Socialdemokratiets vegne give tilsagn om gennemførelsen af det her lovforslag – som egentlig lovfæster den måde, som det bliver forvaltet på lokalt/regionalt – sådan at vi får lavet den her undtagelse fra forvaltningsloven.

Erik Jacobsen (V):

Vi fra Venstre kan godt se, at det er en regelforenkling, og at der er nogle administrative lettelser i dette lovforslag. Men vi er lidt betænkelige ved at sætte forvaltningslovens § 19 ud af kraft. Vi mener, at borgernes retssikkerhed bliver sat over styr med det lovforslag.

Derudover undrer det mig lidt, at der overhovedet ikke står noget om de mennesker, som udfører den mission. Hvilken baggrund har de for at foretage det eftersyn i forbindelse med ulovlig parkering? Hvilken uddannelse har de? Jeg kender ikke de mennesker. Det er muligt, uddannel-

sen giver dem den perfekte baggrund for at udføre den mission. Bortset fra, at jeg selv har været udsat for at få nogle enkelte ulovlige parkeringsbøder, ja, så har jeg set dem operere i det storkøbenhavnske område, hvor man bl.a. tog nogle skridt fra et vejkruds og hen til en personbil, og så stod man og vurderede lidt, om det nu var 5 m. Er det på det plan, man udfører den mission, er jeg meget betænkelig.

Vi er indstillet på at gå ind i udvalgsarbejdet, men vi har vores betænkeligheder ved det.

Kaj Ikast (KF):

Det Konservative Folkeparti kigger lidt på det her lovforslag. Vi er faktisk meget bekymrede for det. Det ser ud af så lidt, og det har været almen praksis i lang tid, ja. Så synes jeg, vi skulle lade være med at ændre ved det.

Jeg er bange for den enkelte borgers sikkerhed, ikke så meget, fordi der sker nogen revolution, men de, der administrerer loven, får en anden holdning, når der ikke er åbnet mulighed for partshøring.

Jeg kan tydeligt se fremtiden foran os. Der vil det eksempel her blive brugt, at nu har vi i et antal år administreret det på den måde, og dermed ændrer vi det.

Det næste bliver vel hastighedskontrollerne. Det er jo permanente fotografiapparater, der sidder der. Skal vi så lave det til en afgift og ikke en bøde længere? Hvis det er en afgift, kan den heller ikke komme i partshøring.

Jeg synes, det begynder at skride, og derfor sætter vi hælene i og siger: Nej, hr. minister. Det her skal der en betydelig bedre forklaring til, end der er, og det er vi klar til at tale om i udvalget.

Men som det umiddelbart står, er svaret et helt klart nej.

Kaj Stilling (SF):

Ved forslaget ændres færdselsloven således, at standsnings- og parkeringsafgifter undtages fra forvaltningslovens bestemmelser om partshøring.

Jeg glemte for øvrigt i starten at sige, at vores normale ordfører, fru Margrete Auken, ikke er til stede, og derfor er det mig, der fremlægger sagen.

SF har umiddelbart ikke nogen indvendinger imod forslaget. Principielt er det vores holdning, at det er bedre at ændre loven end at blive ved med at omgå den.